

Nastavak iz prošlog broja: IGRA – DIO ŽIVOTA = LJUDSKA POTREBA ZA KRETANJEM I IGROM

vineri, 05 martie 2010

... Taj dio, ta dopuna života, predstavlja ukras i po tome biva neophodna pojedincu i društvu. Za igru se kaže da je i savršenost, jer tok i smisao imanentni su igri budu i da se ona odigrava pored svega unutar granica vremena i prostora. Ukratko u nastavku nastojati obojiti lanak i kulturnom dimenzijom, žele i istaknuti ulogu igre u kulturi te tako povezati tehničku dimenziju s kulturnom. Postali smo naša vrsta, homo sapiens, zahvaljujući i naivnom optimizmu XVIII. stoljeća, koji je bezrezervno vjerovao u uvijekov razvoj (nismo toliko razumni kao što se misli i kao što mislimo da jesmo...), ubrzo zatim, jer svi živimo od nekog rada ili se nekim radom bavimo, postali smo i homo faber (faber = uvijek koji radi).

Me utim, u mom razmišljanju o povezanosti uvijek, pojedinca i društva, s jedne strane, te njegova razuma, rada, igre i kulture, s druge, sklon sam vjerovati u uvijek koji se igra (nešto manje uvijek s kojim se igra), u homo ludens. Zašto? – Pa ako malo bolje pogledamo nije teško vidjeti da je ljudski in igra, da ljudska kultura raste i razvija se iz igre kao i igra. Nadam se da se ne u previše udaljavati od naslova ako pojam igre shvatim kao pojam kulture, a ne isključivo kao biološku funkciju. Igra i natjecanje imaju svoju funkciju u stvaranju kulture jer je kulturi u svojim po etnim fazama svojstveno nešto od igre. Teža igra - a natjecateljske igre me u kojima i nogomet su složene, jer zahtijevaju spretnost, znanje, vještinu, srčanost i snagu - izaziva u gledalaca ve u napetost. Kulturna vrijednost igre proizlazi iz ljepote igre koja potiče i izaziva gledanje. Što je igra podobnija da pojedincu ili skupini izazove i pojača intenzitet života, to se više uzdiže prema kulturi. Zato sve ono natjecanje jest ujedno kultura u igri i igra u kulturi. Moramo li u ovom kontekstu spomenuti notorne činjenice: uspjesi nekih sportaša, pojedinca ili momčadi (Hrvatski vaterpolo, Janica Kosteli, Hrvatska nogometna reprezentacija – kroz povijest, Mirko Filipović, Dražen Petrović, Goran Ivanković, Mate Parlović, Blanka Vlašić, Hrvatski rukometaši, i mnogi drugi...), koji svojim rezultatima pokazuju nadmoć u odnosu na druge, predstavljaju i jesu i društveni, odnosno kulturni pokazatelji sredine iz koje potječu: Republika Hrvatska. Razvojem društva i kulturnih vrijednosti, vrhunski sport mijenja iskonsko shvaćanje igre pretvaraju i neke od njenih osobina (radost i razonodu) u potpuno profesionalni i angažirani pristup veoma složenim i zahtjevnim aktivnostima. Me utim, izvan profesionalnog konteksta držim da je igra dobar i primjeren način usvajanja navike na bavljenje sportom, kretanje koje pridonosi zdravijem društvu, pa tako i višem stupnju kulture. Želimo li osim dobrih i kompetentnih sportaša i klubova imati i zdravo društvo, moramo i igru i sport općenito, shvatiti ozbiljnije i odgovornije. S poštovanjem, uz sportski pozdrav.

Giureci-Slobodan Ghera